

Kommittémotion

Motion till riksdagen: 2014/15:2640

av Elisabeth Svantesson m.fl. (M)

Försörjningskrav

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör utreda om försörjningskravet borde omfatta fler anknytningspersoner än i dag och om undantagen är för omfattande i sin nuvarande utformning.

Motivering

Genom anhöriginvandring till Sverige kan familjer återförenas och nyetablerade relationer över nationsgränserna få en chans att blomma. Saknas goda förutsättningar till integration redan vid ankomsten riskerar dock anhöriginvandrare att hamna i utanförskap. Därför infördes det så kallade försörjningskravet för anknytningspersoner i anhöriginvandringen 2010.

Lagen innebär i praktiken att den som har beviljats uppehållstillstånd i Sverige på grund av skyddsskäl måste kunna försörja sig själv och ha en bostad innan han eller hon kan återförenas med sin partner i Sverige. Anknytningspersoner ska helt enkelt ha en ordnad situation för att ge sin partner goda förutsättningar att skapa sig ett gott liv i Sverige. Försörjningskravet ska härigenom stärka drivkrafter för arbete och integration och öka incitamenten att flytta till arbete var i landet det än erbjuds.

Försörjningskravet infördes emellertid med omfattande undantag. Barn och deras föräldrar, flyktingar och alternativt skyddsbehövande, EES-medborgare och den som har vistats i Sverige med uppehållstillstånd för bosättning i minst fyra år undantas samtliga.

Statistik från Migrationsverket visar att undantagen är så omfattande att försörjningskravet berör endast en mycket liten del av anhöriginvandringen. När en så

liten del anhöriginvandringen omfattas av försörjningskravet ger det inte avsedd effekt för jobb och integration.

Det är viktigt att familjers möjlighet till återföreningar efter separationer orsakade av krig och förföljelse inte försenas i onödan. Särskilt viktigt är detta för barn. Därför undantas också barnfamiljer i dagens system. En stor del av anhöriginvandringen till Sverige består dock inte av barn och föräldrar som återförenas i Sverige.

Försörjningskravet har kritiserats för att riskera att orsaka onödig oro hos anknytningspersonen över dennes familjemedlemmars liv. Men syftet med anhöriginvandringen är familjeåterförening, inte skydd. För personer på flykt från krig eller förföljelse har vi ett asylsystem, genom vilket Sverige kan erbjuda skydd vid behov.

Eftersom anhöriginvandrare inte beviljas uppehållstillstånd på grund av skyddsbehov, utan familjeåterförening, är det också rimligt att förvänta sig en mer ordnad flytt till Sverige. Där ingår en ordnad situation till vilken han eller hon ska komma. Det naturligt att det är anknytningspersonen i Sverige som har det primära ansvaret att ordna till exempel ett gemensamt boende.

Vi måste välkomna människor till Sverige genom att ge goda förutsättningar till en snabb etablering på arbetsmarknad och i samhällslivet. Ett försörjningskrav som omfattar fler skulle tydliggöra att det också är anknytningspersonens ansvar att bereda sin anhöriga de bästa förutsättningar.

Ett syfte med lagstiftningen om försörjningskrav har varit att främja integration. Då indikationer finns på att lagstiftningen inte haft avsedd effekt menar vi att Regeringen bör utreda om försörjningskravet borde omfatta fler anknytningspersoner än i dag och om undantagen är för omfattande i sin nuvarande utformning.

Elisabeth Svantesson (M)

Mikael Cederbratt (M)

Lotta Finstorp (M)

Lars-Arne Staxäng (M)

Tina Ghasemi (M)